

ת"ד 3659/08/18 - מדינת ישראל נגד ח'אלד חרובי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

27 יולי 2022

ת"ד 3659-08-18 מדינת ישראל נ' חרובי

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

בעניין: מדינת ישראל

באמצעות עו"ד מלי בניזנו

המאשימה

נגד

ח'אלד חרובי באמצעות עו"ד חנא ח'ורי,

מטעם הסגוריה הציבורית

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם שלפני הורשע, על בסיס הודאתו, בשלושה אישומים שצורפו כלהלן:

בתיק שלפני הורשע בעבירות של התנהגות הגורמת נזק, אי שמירה על רווח, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, נהיגה בקלות ראש, ונהיגה ללא ביטוח.

כעולה מכתב האישום, ביום 16.2.18, סמוך לשעה 14:40, נהג הנאשם ברכב פרטי, מסוג "מאזדה", בכביש 781, כשהוא תחת השפעת משקאות משכרים, בכך שבבדיקת דוגמת דם נמצא ריכוז אלכוהול של 149 מ"ג, העולה על הכמות המותרת בחוק. אותה עת נסע הנאשם בעקבות רכב משא בלתי אחוד פתוח, מסוג "איסוזו", מ.ר. 8827361, שנסע בעקבות רכב פרטי, מסוג "טויוטה", מ.ר. 7059752. הנאשם נהג ברשלנות בכך שבהיותו תחת השפעת משקאות משכרים, לא שמר רווח מספיק מהרכב שלפניו, כך שיתאפשר לו לעצור ולמנוע תאונה, ובעת שרכב שלפניו נעצר, נוכח המרחק הקצר, לא הספיק הנאשם לעצור והתנגש בו. כתוצאה מכך נדחף הרכב האחר קדימה והתנגש מאחור ברכב נוסף שהיה מלפניו. כתוצאה מהתאונה נפגעו 6 אנשים ונזקקו לטיפול רפואי, וכלי הרכב המעורבים ניזוקו. אותה עת נהג הנאשם ללא תעודת ביטוח תקפה.

בתיק שמספרו 3835-02-20, בעבירות של **סרוב לבדיקת שכרות ונהיגה ללא ביטוח.**

כעולה מכתב האישום, ביום 17.1.20, סמוך לשעה 18:00, נהג הנאשם ברכב פרטי, מסוג "מאזדה", מ.ר. 51-652-51, בכביש פנימי בטמרה, כשהוא שיכור, בכך שהכשיל את בדיקת הינשוף שנערכה לו לצורך בדיקת שכרות, ויש לראותו כמי שסרב לבצע את בדיקת השכרות. אותה עת נהג הנאשם ללא תעודת ביטוח תקפה.

בתיק שמספרו 1023-04-21, בעבירות של **סרוב להבדק בדיקת נשיפה ונהיגה ללא ביטוח.**

כעולה מכתב האישום, ביום 20.2.21, סמוך לשעה 19:47, נהג הנאשם ברכב פרטי, תוצרת "מאזדה", מ.ר. 5165251, בכביש פנימי בטמרה. אותה עת נהג במקום ציבורי, בהיותו שיכור, בכך שכאשר נדרש לבצע בדיקת שכרות סרב, בהתנהגותו, לבצע את הבדיקה. אותה עת נהג ללא תעודת ביטוח תקפה.

2. המדינה, בהדגישה שמדובר בשלושה אירועים מציינת שני מתחמי ענישה.

בנהיגה בשכרות ומעורבות בתאונת דרכים, המתחם, לשיטתה, כולל מאסר שנע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר, ופסילה שנעה בין 6 חודשים ל-60 חודשים.

בנהיגה בשכרות מכח סרוב, כולל המתחם, לשיטתה, מאסר שנע ממאסר מותנה ועד לשנת מאסר, לצד פסילה שבין שנתיים (פסילת מינימום) ל-4 שנים.

נטען שהנאשם נוהג משנת 1993, ולחובתו 18 הרשעות קודמות, ביניהן נהיגה שכרות, מיום 18.3.15, בעטיה נדון למאסר מותנה, בן 7 חודשים, ולפסילה לתקופה של 22 חודשים. לשיטתה, המאסר חב הפעלה, מאחר שמדובר בשני תיקי שכרות שצורפו עם תאונת דרכים.

בטיעוני המאשימה, בכתב, צוין שהנאשם הורשע בחודש דצמבר 2020, בעבירה של סרוב, בעטיה הושת עליו מאסר של חודש, אולם עיינתי בגליון ההרשעות ולא מצאתי לכך תימוכין.

עוד צוין שלחובת הנאשם עבר פלילי, שכולל 6 הרשעות, בעבירות של אלימות ורכוש. גליונו הפלילי של הנאשם לא הוגש לבית המשפט.

בנסיבות האמורות עותרת המדינה למתחם ענישה שכולל מאסר, שנע בין 7 חודשים ל-3 שנים, פסילה, שלא תפחת מ-10 שנים, לצד מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס, ומבקשת למקם את הנאשם ברף הבינוני-עליון של המתחם.

לטענת המדינה מדובר בנאשם רצדיוסט שענישה קודמת ומאסר מותנה, לא הרתיעוהו לשוב ולבצע עבירה של נהיגה בשכרות, שהתלוותה לה מעורבות בתאונת דרכים. הוטעם שהנאשם הכניס עצמו במודע למצב של שכרות, עת סרב לבדיקת שכרות, בהתנהגותו, ואף קיים פן פלילי של הכשלת שוטרים במילוי תפקידם. המסוכנות שנשקפת מהנאשם, בנסיבות האמורות, לטענת ב"כ המדינה, גבוהה, ובית המשפט הופנה לפסיקה שתומכת בעמדתה לעונש. אשר לתסקיר, צוין שהתסקיר הוא חלק ממכלול שיקולים שעל בית המשפט לשקול ושירות המבחן אינו בוחן את האינטרס של מניעת הישנות עבירות דומות בעתיד.

3. הסנגור עותר, מנגד, לאמץ את המלצת שירות המבחן, לרבות הארכת המאסר המותנה, ומבקש שלא להשית פסילה נוספת על הפסילה אותה ריצה הנאשם. צוין שמצבו הכלכלי של הנאשם קשה, וככל שיושת קנס, ביקש לקזזו מפקדון, בסך 1,500 ₪, שהפקיד הנאשם בתיק. לטענת הסנגור, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וצירף את יתר התיקים שהיו תלויים ועומדים נגדו. צוין שבמסגרת תיקי הבפ"ת של התיקים שצורפו, נשא הנאשם פסילות ארוכות והוגשו לעניין זה אישורי הפקדה (נ/1).

עוד טען הסנגור שמאז ביצוע העבירות לא נרשמה לחובת הנאשם עבירה נוספת והדבר מעיד על לקיחת אחריות. הוטעם שהתסקיר המשלים מתאר את השינוי החיובי והעצום שחל באורח חייו של הנאשם, שעל אף נסיבותיו הקשות, לקח עצמו בידים והשתקם, מצוי בטיפול, שומר על קשר רציף עם שירות המבחן, ובדיקות השתן שנערכו לו מעידות על גמילה מוחלטת מאלכוהול. הסנגור הוסיף וטען שהמאסר המותנה הוא בר הפעלה ואינו חב הפעלה, כטענת המדינה, ולפיכך, לשיטתו, הפסיקה אליה הפנתה המדינה אינה רלוונטית למקרה זה. נטען שבמרבית המקרים בפסקי הדין, אליהם הפנתה המדינה, הנאשמים לא היו מצויים בהליך שיקום, בשונה ממקרה זה.

הערך החברתי המוגן

4. נהיגה בשכרות היא מהעבירות החמורות ביותר שבפקודת התעבורה, שהמחוקק הורה בצידה עונש של פסילת מינימום בת שנתיים (סעיף 39א לפקודה). הפסיקה עמדה על כך ששכרות משפיעה באופן קיצוני על הנהיגה, מערפלת את חושיו של הנהג, משפיעה לרעה על יכולת קבלת ההחלטות שלו ועל מהירות התגובה שלו.

ברע"פ 3638/12 **ווקנין נ' מדינת ישראל** (מיום 6.6.12), ציין בית המשפט שנהיגה בשכרות היא בבחינת "**מכונת מוות נעה**", ההחמרה היא גישת המחוקק, וסטייה ממנה היא חריג.

מדיניות הענישה

5. בעפ"ת 25588-05-13 **דניס דובקוב נגד מדינת ישראל** (17.6.13) - המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של נהיגה בשכרות (כמות אלכוהול של 1,225 מ"ג), כשעברו התעבורתי אינו מכביד, ונדון לחודשיים מאסר, בעבודות שירות, 36 חודשי פסילה, ועונשים מותנים. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור בצינו:

"מתחם העונש ההולם לעבירות שכרות מתחיל מטבע הדברים ברף של 24 חודשי פסילה, נוכח היות זה עונש המינימום על פי הפקודה. המתחם נע בין 24-36 חודשים לעבירת שכרות בודדת כאשר היסוד העיקרי בקביעת המתחם, הוא כמות האלכוהול. גם עונש של מאסר, אינו חריגה מהמתחם. מתחם עונש המאסר בגין עבירה של נהיגה בשכרות נע בין עונש של מאסר על תנאי, ולעיתים אף ללא מאסר מותנה, לבין עונשי מאסר חמורים של שנה ויותר."

6. בעפ"ת (חי') 45187-03-17 **בלאו רומן נ' מדינת ישראל** (17.5.17), בנהיגה בשכרות מכח סירוב, לה צורף תיק שכרות (465 מ"ג), כשלנאשם הרשעות דומות, נוכח השלב המאוחר בו עתרה המאשימה למאסר, בשילוב הנסיבות, נמנע בית המשפט מהטלת מאסר וגזר פסילה בפועל לתקופה של 48 חודשים, מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס. בית משפט המחוזי (כבוד הש' קוטון) קבע שהעונש אינו מחמיר יתר על המידה, ברם נוכח תסקיר חיובי שהוגש בעניינו במסגרת הערעור, קוצרה תקופת הפסילה ל- **40 חודשים** (בניכוי פסילה מנהלית).

7. ברע"פ 6727/17 **אוחנה נ' מדינת ישראל** (30.8.17), בנהיגה בשכרות מכוח סירוב, בעברו 13 הרשעות, 3 בנהיגה בשכרות, ללא מאסר מותנה, וללא עבר פלילי, נקבע **מתחם בעבירה של נהיגה בשכרות (סרוב) שנע בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר בפועל, לצד פסילה בפועל שנעה בין שנתיים ל-4 שנים**. על הנאשם נגזרו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, 3 שנות פסילה, 8 חודשי מאסר מותנה, 6 חודשי פסילה, **על תנאי וקנס בסך 2,500 ש"ח**. ערעור וברע נדחו.

8. ברע"פ 5643/16 **חמדאן ג'האד נ' מדינת ישראל** (4.8.16) הנאשם הודה והורשע בשתי עבירות של נהיגה בשכרות, האחת, מכח סרוב, והשניה, בחלופ 7 חודשים, בשל מציאת אלכוהול בריכוז של 355 מ"ג. **בית משפט קמא גזר 38 חודשי פסילה בפועל, לצד עונשים נלווים. ערכאת הערעור השיתה בנוסף לרכיבים אלה 45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות.**

9. בפל"א 3839-06-16 **מדינת ישראל נ' אלאסד** (10.6.18) - בעבירות של נהיגה בשכרות ובקלות ראש, (ריכוז האלכוהול 705 מ"ג), בעברו 2 הרשעות בנהיגה תחת השפעת אלכוהול, תאונת דרכים, הכוללת חבלות של עמוד 3

ממש, אי ציות לתמרור עצור ועוד, ולחובתו 2 מאסרים מותנים, ברי הפעלה. תסקיר המבחן חיובי, וניכר ממנו שהנאשם מנסה לנהל אורח חיים נורמטיבי, ועבודה יציבה, ומטפל ב-2 ילדיו הסובלים מנכות קשה. הנאשם הודה והביע צער וחרטה על המקרה, וכתוצאה מהעבירה היה עצור חודש וכן 9 חודשים במעצר בית, ללא הפרה, **הוארכו המאסרים המותנים, והוטלה פסילה מסווגת, בת 36 חודשים, כך שלא תחול על רכב כיבוי אש, במסגרת עבודתו, הופעלו 2 פסילות מותנות, בחופף, פסילה מותנית, בת 18 חודשים, צו מבחן ומימוש התחייבות כספית.**

10. בפלא (ת"א) 2004-08-16 **מדינת ישראל נ' נוביקוב ויאצסלב** (22.1.19), בעבירות של נהיגה בשכרות (כמות אלכוהול של 795 מ"ג), בקלות ראש ובמהירות מופרזת, הנאשם נהג משנת 2004, ולחובתו 7 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2017, בגין נהיגה בשכרות, וכן עבירה של נהיגה בשכרות משנת 2006, ללא רישום פלילי. הנאשם עבר ניתוח ראש, ומהתסקיר עלה שמשקיע מאמצים בניהול אורח חיים נורמטיבי ויציב, הושת עונש של **פסילה בת 4 שנים, פסילה על תנאי, בת 6 חודשים, למשך 3 שנים, מאסר מותנה, בן 10 חודשים, למשך 3 שנים, וקנס בסך 1,500 ₪.**

11. פל (ת"א) 130-01-14 **מדינת ישראל נ' עמית מכטינר** (31.12.14) - בשני אישומים של נהיגה בשכרות, ואישום של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, בתוך שנה וחצי. הנאשמת אם חד-הורית לשני ילדים קטינים, הביעה חרטה והתחייבה שלא תשוב לסורה והתסקירים ציינו שהיא מצויה בהליך שיקומי שמוכח כיעיל לגביה. הוחלט שלא למצות עמה את הדין ולתת לה הזדמנות לשיקום. נגזרו עליה קנס בסך 4,000 ₪, פסילה לתקופה של 3 שנים, פסילה מותנית, בת 6 חודשים, מאסר מותנה של שנה, וצו מבחן לתקופה של שנה, עפ"י המלצת שירות המבחן.

12. עולה מהאמור שמתחם הענישה, בעבירה של נהיגה בשכרות, נע בין עונש שאינו כולל רכיב של מאסר ועד מאסר בפועל למספר חודשים אשר יכול ויהא בעבודות שירות, ופסילה בפועל שבין 24 חודשים ועד 4 שנים, והכל תלוי בנסיבות ביצוע העבירה, בעבר התעבורתי ובסיכויי השיקום. כל זאת לצד רכיבי ענישה נוספים.

13. בענייננו, הנאשם צרף שלושה ארועים. האחד, מיום 16.2.18, בו מיוחסות לו עבירות של **התנהגות הגורמת נזק, אי שמירה על רווח, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, נהיגה בקלות ראש, ונהיגה ללא ביטוח.** זאת, לאחר שלא שמר על רווח מספיק מרכב שנסע לפניו, וגרם לתאונת שרשרת שכתוצאה ממנה נפגעו 6 אנשים ונזקקו לטיפול רפואי. שני הארועים הנוספים ארעו בהפרש של כחודש, האחד, מיום 17.1.20, והשני, מיום 20.2.21, בשניהם מיוחסות לנאשם עבירות של **נהיגה בשכרות, מכח סרוב, ונהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה.** בשניהם הנאשם, בהתנהגותו, סרב לבצע את הבדיקה. חומרה יתירה נובעת מכך שהנאשם שב וביצע עבירה של סרוב לבדיקת שכרות בהפרש של כחודש בלבד, לאחר שביצע עבירה דומה, וכשנתיים לאחר שביצע עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, שלצידה מעורבות בתאונת דרכים. הנאשם פגע בערכים מוגנים של שמירה על שלום הציבור, וציות לגורמי אכיפת החוק, ואני סבורה שהפגיעה היא ברף העליון.

14. לעניין עברו התעבורתי, הנאשם נהג משנת 1993, וצבר לחובתו 18 הרשעות קודמות.

בתיק שמספרו 7361-08-13 הורשע, ביום 18.3.15, בעבירה של נהיגה בשכרות, ונדון למאסר מותנה, בן 7 חודשים, למשך 3 שנים, צו מבחן לשנה, פסילה ל-22 חודשים, בניכוי 11 חודשי פסילה שריצה, תוך סיווג הפסילה להפעלת טרקטור או מכונה ניידת בעבודה, ופסילה מותנית, בת חודשיים, למשך 3 שנים.

לחובתו הרשעות נוספות בנהיגת טרקטור, ללא קסדת מגן, מיום 28.4.20, סטייה מנתיב נסיעה תוך הפרעה לתנועה, מיום 17.10.16, עצירה המפריעה לתנועה, משנת 2012, החנית רכב כשהמנוע פועל, משנת 2012, אי ציות לתמרור, משנת 2010, ועוד.

כעולה מגליון הרשעותיו, אין זו הפעם הראשונה בה הנאשם מסכן חיים כשהוא שיכור ואוחז בהגה. יתירה מכך, האירוע בו נהג הנאשם תחת השפעת משקאות משכרים, מיום 16.2.18, בו מעורב היה הנאשם בתאונת דרכים, בוצע בעת שמאסר מותנה, בן 7 חודשים, ריחף מעל ראשו.

יצוין ששני האירועים הנוספים, בהם הורשע הנאשם בתיק זה, בוצעו בשנת 2020, ולא חלה לגביהם תקופת המאסר המותנה, מגזר הדין מיום 18.3.15.

בנסיבות האמורות, המאסר המותנה הוא בר הפעלה.

גליון הרשעותיו הפלילי של הנאשם לא הוגש לבית המשפט, וכעולה מתסקיר המבחן הרשעותיו בפלילים התיישנו. בנסיבות האמורות, אין מקום שאתן לכך משקל בגזר הדין.

15. כעולה מתסקיר המבחן, מיום 24.3.22, הנאשם, בן 56, גרוש בשנית, מתגורר בטמרה, ואב ל-8 ילדים משתי מערכות נישואין. לדבריו, לאורך חייו, ועד לפני כשנתיים, עבד על רכב הנדסי כבד, ובשנתיים האחרונות, עקב פסילת רישיונו, התקיים מקצבת אבטלה של המוסד לביטוח לאומי. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן קושי כלכלי משמעותי וקושי לעמוד בתשלום דמי המזונות לילדיו, בצינו חובות שונים. צוין שהרשעותיו בפלילים התיישנו.

במסגרת ההליך הוגשו שני תסקירים.

בתסקיר הראשון מיום 24.3.22, צוינו כגורמי סיכון להישנות עבירות דומות, הקושי של הנאשם לשאת באחריות לביצוע העבירות, דפוסי התנהגותו שכוללים, בין היתר, קושי בוויסות דחפים, וקושי בהפעלת שיקול דעת מותאים, החזרתיות בביצוע העבירות, והעובדה שעונשי עבר לא הרתיעוהו. כגורמי סיכוי נלקחו בחשבון יכולתו לשמור על רצף תעסוקתי, ורצונו ליטול חלק בהליך טיפולי לצורך שינוי, בכל הקשור לאלכוהול. בתסקיר הראשון העריכה קצינת המבחן קיומו של סיכון גבוה להישנות עבירות דומות בעתיד. נוכח הבעת מוטיבציה לטיפול בשימוש באלכוהול, מצדו, הופנה הנאשם להליך אבחון וטיפול ביחידה להתמכרויות בטמרה והחל תהליך ביחידה זו ביום 23.3.22.

מתסקיר המבחן המשלים, מיום 10.7.22, עלה שהנאשם השתלב בהליך אבחון ביחידה להתמכרויות בטמרה, והביע רצון לשתף פעולה ולהוביל שינוי בחייו. צוין שהנאשם מגיע לפגישות הטיפוליות כנדרש, משתף פעולה, וביצע בדיקות שתן לגילוי חומרים ממכרים, שהעידו על נקיין משרידי סם ואלכוהול. ביום 15.6.22 נערכה וועדת אבחון והערכת טיפול ביחידה בעניינו, בהשתתפות עובדת סוציאלית, מנהלת היחידה, במסגרתה ביטא הנאשם נכונות להמשיך טיפול. העובדת הסוציאלית שיתפה שהנאשם מתמיד בהליך הטיפול, מצליח להתבונן בהתנהגותו באופן מעמיק וביקורתי, וביכולתו להתרם באופן משמעותי מהטיפול. עוד צוין שהועדה התרשמה שהנאשם חי בתנאים של חוסר ודלות כלכלית משמעותיים. צוין שגובשה תכנית טיפולית עבורו שתכלול המשך שיחות פרטניות עם עובדת סוציאלית מתחום ההתמכרויות ועובדת סוציאלית משפחתית, מהמחלקה לשירותים חברתיים, לקבלת סיוע כלכלי והכוונה בתחום התעסוקתי, לצד ביצוע בדיקות שתן ביחידה. בהתייחסותו לעבירות שמיחוסות לו, צוין שהנאשם שינה את העמדה שהביע בתסקיר הראשון, וכיום מצליח לקחת אחריות על מעשיו, מסוגל להתבונן בהתנהלותו המסכנת, חש חרטה על מעשיו

ועל מעורבותו בתיקים, ומגלה הבנה למניעים האישיותיים שהביאו אותו לביצוע העבירות.

כגורמי סיכוי לשיקום צוין שבמהלך תקופת הדחייה לקבלת תסקיר משלים לא נפתחו נגדו תיקי תעבורה חדשים, הנאשם לקח אחריות, התמיד, שיתף פעולה בהליך הטיפול, שמר על נקיון מחומרים ממכרים, והשתלב בטיפול עם עובד סוציאלי משפחתי.

להערכת קצינת המבחן, בעת הנוכחית, הסיכון להישנות התנהגות דומה פחת. צוין ששיתוף פעולה בהליך הטיפול ביחידה, בפיקוח שירות המבחן, מהווה גורם מפחית סיכון, ועל כן הומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, במהלכו ימשך הטיפול ביחידה לטיפול בנפגעי התמכרויות, לטובת ביסוס והעמקת הבנתו לגורמי סיכון ולסיבות שהובילו למעורבותו בעבירות ולשימוש באלכוהול, לצד הרחבת יכולתו להציב לעצמו גבולות ולטובת המשך שינוי דפוסי חשיבתו והתנהגותו. כן הומלץ על הארכת המאסר המותנה, שתלוי ועומד נגדו, והטלת התחייבות כספית. נוכח מצוקתו הכלכלית הומלץ להמנע מהטלת קנס, ולהטיל צו של"צ, בהיקף של 250 שעות, שיאפשר המשך עבודתו, לצורך כלכלתו. ענישה זו, צוין, תהווה גורם מרתיע, ובעלת מרכיבים חינכיים וטיפוליים, מפחית סיכון להישנות עבירות.

16. לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים, בחנתי את צבר האישומים שלפני, עברו של הנאשם, מדיניות הענישה הנוהגת, ועיינתי היטב בתסקירי המבחן, אני סבורה, לא בלי התלבטות, שאין מקום להפעלת המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד נגד הנאשם, במסגרת האישום בתיק שלפני, וחלף זאת יש לחדשו לשנתיים נוספות.

לא נעלם מעיני שלנאשם מיוחסים צבר אירועים חמורים שכוללים 2 עבירות של נהיגה בשכרות, מכח סרוב, ועבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, לצד מעורבות בתאונת דרכים, שבוצעה בעת שמאסר מותנה, בן 7 חודשים מרחף מעל ראשו. כך גם אני ערה לכך שבעברו של הנאשם הרשעה בשכרות, משנת 2015.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מתסקיר המבחן המשלים, שמצביע על שילובו של הנאשם ביחידה לטיפול בהתמכרויות בטמרה, החל מיום 23.3.22, על נכונותו לערוך שינוי באורחות חייו, התמדתו בתהליך הטיפול, ובדיקות השתן שמעידות על ניקיונו מאלכוהול. כעולה מדבריה של העובדת הסוציאלית הנאשם יכול להיתרם באופן משמעותי מהטיפול, וגובשה עבורו תכנית טיפולית, הן בתחום ההתמכרויות והן לצורך קבלת סיוע כלכלי והכוונה תעסוקתית. קצינת המבחן העריכה שבעת הנוכחית הסיכון להישנות התנהגות דומה פחת, וכי שיתוף הפעולה בהליך הטיפול ביחידה, בפיקוח שירות המבחן, מהווה גורם מפחית סיכון עבור הנאשם. בנסיבות אלה הומלץ על מתן אופק שיקומי לנאשם והארכת המאסר המותנה שתלוי ועומד נגדו, לצד רכיבי ענישה נלווים.

בהינתן התסקיר המשלים, אני סבורה שהאינטרס הציבורי, בשלב זה, נוכח מאמציו של הנאשם לשנות מדפוסי התנהגותו, ולקיים אורח חיים נורמטיבי, הוא לעודד את הנאשם להמשיך בדרך המיטבית בה בחר ולבכר לו אפיק שיקומי, על פני שליחתו למאסר. החברה אך תצא נשכרת אם הליך השיקום יצליח.

עם זאת, בהתחשב בצבר המעשים החמור שמיוחס לנאשם, העדר רכיב המאסר יאוזן ברכיב של פסילה משמעותי. נוכח העובדה שמדובר בשלושה אירועים, בשניים מהם נהג הנאשם בשכרות, מכח סרוב, ובאחד מהם נהג תחת השפעת אלכוהול, לצד מעורבות בתאונת דרכים, על הנאשם תוטל תקופת פסילה מוחשית, בת 4 שנים, בניכוי הפסילה שנשא עד תום ההליכים נגדו, במסגרת שני התיקים שצורפו. פסילה זו תשגר מסר מרתיע עבור הנאשם מביצוע עבירה דומה בעתיד.

לצד רכיב זה יוטלו על הנאשם צו מבחן, במסגרתו ימשך הטיפול ביחידה להתמכרויות בטמרה, וצו של"צ, כעונש מרתיע וחינוכי, בהיקף של 250 שעות. לצד עונשים אלה תושת על הנאשם ענישה הצופה פני עתיד, שתרתיעו מלשוב ולחזור על העבירה. המאסר המותנה יחודש לשנתיים נוספות, ולצידו יטלו פסילה מותנית, התחייבות וקנס. נוכח מצבו הכלכלי, יושת על הנאשם קנס נמוך באופן יחסי.

17. לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני מחדשת את המאסר המותנה, בן 7 חודשים, שהושת על הנאשם בפ"ל 7361-08-13, מיום 18.3.15, למשך שנתיים נוספות.

2. 250 שעות לתועלת הציבור, אותם יבצע במסגרת תכנית שתוכן עבורו על ידי שירות המבחן. הפיקוח על ביצוע הצו יעשה על ידי שירות המבחן. הנאשם מוזהר כי אם לא יעמוד בתנאי השירות, יאלץ בית המשפט להפקיע את השל"צ ולגזור את דינו מחדש.

3. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 4 שנים, בניכוי הפסילה במסגרת בפ"ל 1032-04-21, החל מיום 6.4.21 ועד יום 30.3.22, ובניכוי הפסילה במסגרת בפ"ל 3846-02-20, של 6 חודשים.

הנאשם יפקיד את רישיונו לא יאוחר מיום 1.11.22, במזכירות בית משפט לתעבורה.

הפסילה בתיק זה הינה במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם.

לתשומת לב הנאשם חובה עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

4. פסילה למשך 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

5. תשלום קנס בסך 1,000 ₪.

הקנס ישולם בתשלום אחד תוך 90 יום.

ניתן לשלם את הקנס באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il, (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט), או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
במוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000, או במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

אם קיים פקידון יקוּזז סכום הקנס מהפיקדון והיתרה תוחזר לנאשם בכפוף לכל מניעה חוקית אחרת.

6. חתימה על התחייבות כספית בסך 2,500 ₪, להימנע מלבצע עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, נהיגה בשכרות, נהיגה בשכרות מכח סרוב, נהיגה תחת השפעת אלכוהול, ונהיגה תחת השפעת סמים, למשך שנתיים מהיום.

הנאשם יחתום על ההתחייבות בתוך עשרה ימים, ואם לא יעשה כן ייאסר למשך שבעה ימים.

7. צו מבחן לתקופה של שנה, במסגרתו ימשך הטיפול ביחידה להתמכרויות בטמרה. הנאשם מוזהר שאם לא יעמוד בתנאי השירות, ייאלץ בית המשפט להפקיע את צו המבחן ולגזור את דינו מחדש.

העתק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשפ"ב, 27 יולי 2022, במעמד הצדדים.